

תגדידות או שחיתות

אריה נאור ואשתו מרים
— דומה לתפקיד של טומי לפיד

גלוריה סטיוארט, היום גליה סופר, גליה היתה הקריינית הראשונה של הטלוויזיה הערבית, אשה שריתקה ביופיה מאות אלפי צופים, גם את מי שלא הבינו ערבית.

חתול

שחור עבר

„נאור הוא

קישוט”

סופר יודע את העוצמה הטמנה בחברות עם מזכיר ממשלה. מזכיר ממשלה הוא, במיקרה, גם עיתונאי לשעבר. שלא ניתק מעבודת המיקצוץ, ושואף לחזור למה שהוא רואה פיסגת העיתונות: הטלוויזיה.

בין אם התכוון אריה נאור לעזור לידיו הטוב בקבלת הויכיון, ובין אם מגעיו עם סופר היו רק על רקע אישי וידידותי, בין אם היה צריך נאור להיות שותף, שכיר או רק מנהל חברותיו של סופר ללא שכר — ברור לגמרי הרווח שיכול היה סופר להפיק מכך. האמת היא שסופר התחיל לנצל את היתרונות

משבר בחיי הנישואים של ה-זוג סופר גרם לכתב שהתפרנס ממשכורת ממשלתית להפוך אחד המפיקים הפרטיים הגדולים בארץ. סופר נסע לארצות-הברית, עבד שם בתחנת דלק, אך למד והבין את אמריקה. כשהחליטו הוא וגליה לחזור ולחיות ביחד, חזר סופר לארץ כשהחלטתו נחושה: לא לחזור לטלוויזיה.

הוא הצליח לעניין משקיעים, ויחד עימם הקים את האולפנים, שנחשבו אז למשוכלים ביותר בישראל, אולפני הבירה. באולפנים אלה היו אבירים, מצלמות ועזרים שלא היו גם בטלוויזיה הישראלית, אשר נאלצה לא אחת לשכור אותם ואת שירותי אולפני הבירה, בכסף רב. שותפיו של אדי סופר, ובראשם המיליונר ליאון תמן, אחיה של רעיית מיליונר אחר, ניסים גאון,

המירוץ אל מיכרה הזהב

רק אדי סופר נמצא עתה במירוץ לקבלת הויכיון לטלוויזיה המיסחרית שתוקם בארץ. אין ספק שהאישיות או הגורמים שיזכו בסופר של דבר בויכיון זה יקבלו מממשלת ישראל מיכרה זהב, ואין זה משנה כלל כמה יצטרכו לשלם עבור הויכיון.

ראש-הממשלה, מנחם בגין, הודיע שבאחת מישיבות-הממשלה הקרובות הוא יעלה לדיון את נושא הטלוויזיה הלימודית. לאיש עדיין לא ברור אם הויכיון שיינתן יהיה לכל רחבי הארץ או שיינתנו כמה זיכיונות להקמת תחנות בחלקי הארץ השונים. לא ידוע גם אם לא תהיה חלוקה אחרת: זיכיונות לחדשות לחברה אחת, זיכיונות לתוכניות בידור וסרטים לחברה אחרת ותוכניות סוף שבוע לחברה שלישית. לא ידוע גם גורם חשוב נוסף: האם החברה שתקבל את הויכיון תצטרך להקים רשת משדרים בהוצאה של עשרות מיליוני שקלים, או שיאופשר לה, תמורת תשלום, להשתמש במשדרי משרד-התיקשורת.

למרות נעלמים כה רבים, מתרועעים עתה אנשי עסקים ומפיי קים בין שרים, חברי-כנסת וספקדים בכירים, וכל אחד מהם מקים לעצמו לובי, חזק ככל האפשר, כדי להבטיח את קבלת הויכיון. זוהי פרשת השחיתות הגדולה ביותר של שנת 1981.

מליונרים ושרים

אדי סופר עוב לאחרונה את אחת החברות הגדולות ביותר בארץ להפקת סרטים, סרטי-הבירה. הוא הסתכסך עם בעל המניות הגדול של החברה, ליאון תמן, גיסו של המיליונר השווייצרי ניסים גאון.

סופר התחכם וקרא לחברה החדשה שלו הטלוויזיה המיסחרית בע"מ. אך גם אולפני הבירה של תמן רוצים בטלוויזיה המיסחרית. יש הטוענים שלשם כך מוכן תמן להשלים עם גיסו, ניסים גאון, שעזמו הסתכסך לפני מיסטר חודשים, ואז יוכלו השניים להפעיל לחצים כבדים ולהשקיע ענק כדי לקבל את הויכיון.

אם תמן לא יצליח, בסופו של דבר, לשתף את גאון במירוץ אל המיכרה, ינסה גאון לבדו לקבל את הטלוויזיה המיסחרית ויקים לשם כך חברה בעלת הון רב.

מולם עומדת המיליונרית הירושלמית גיטה שרובר, שהקימה

הטובים שיש לו בממשלה ועל-כך שהטלוויזיה המיסחרית הובטחה לו. הופעתו של סופר יחד עם מזכיר הממשלה בפגישה השניה יכלה לשכנע שסיפוריו של סופר על החלונות הגבוהים אכן נכונים. לכתב כל העיר הסביר אחר-כך לדש: „בארצות-הברית מקובל, ש-אם אתה מגיע לפגישה חשובה ורוצה לעשות על משהו רושם, אתה מביא איתך חתיכה. הבנתי שאריה נאור הוא קישוט שמביאים אותו לפגישה כדי לעשות עלי רושם.”

גם כאשר לפגישה זה קיימות סתירות בין גירסות סופר ונאור, כשמולן עומדת, הגירסה השלישית של דש. סופר טוען שהוא היה בחברת נאור בארוחת-צהריים, סיר-פר לו על הפגישה שעומדת להערך, ונאור, שהתעניין בויכיון, הצטרף אליו כמאזין בלבד. „זו לא היתה פגישה עסקית, אלא רק לבחור מקום. זה גם לא נכון שאני אמרתי לדש שהבטיחו לי את הטלוויזיה המיסחרית.”

הרגל לעזור

לאנשים

נאור טוען לעומתו שהוא היה בדרכו לפגישה עם סופר, ואדי ביקש ממנו להתלוות אליו, לפני הארוחה, לפגישה קצרה. „שבה הוט” בר לכל הנאספים שאני פשוט נמצא שם במיקרה.”

בין פרשות רענן לוריא ואדי סופר אין כל קשר מילדי האיש המעורב בהן — מזכיר הממשלה, אריה נאור. כמובן, לפרשת אדי סופר לא יכלה להיות כל השפעה על החלטת היועץ-המישפטי לממ”ש להעמיד לדיון את אריה נאור, ובודאי שלא להיות לה השפעה על השופטים, אשר ידונו בפרשה במישפט המישפטי הער-מד להערך בימים הקרובים.

יתכן גם שנאור נפל קורבן ל-תמימות של עצמו ולהרגלו לעזור לאנשים, גם במיקרה לוריא וגם במיקרה סופר. אך צירוף המיקרים והדמיון שבין שני הפרשות מעורר שאלות שכדאי שמזכיר הממשלה יטרח לתת עליהן תשובות מלאות ואילו אדי סופר סירב להגיב על הפרשה כולה ולהשיב לשאלות העולט הזה. יוסי ינאי

לסופר נודע שדש מעוניין למי-כור או להשכיר את קולנוע אדיסון. לאדי סופר קסם הרעיון להפוך בעל קולנוע זה, גם משום ששמו של הקולנוע זהה כמעט לשמו שלו. סופר מתכנן עתה מופע אור-קולי לחיירים המבקרים בירושלים, ובדק את האפשרות של קניית הקולנוע למטרה זו. לא היתה זו הפגישה הראשונה בין סופר ובין דש.

שבוע קודם לכן נפגשו השניים, לדברי העיתון הירושלמי, לשיחה במשרדו של סופר במלון הילטון בירושלים. חלק ניכר מהשיחה היה מנוולוג של סופר על הקשרים

שטומנים בחובם הקשרים עם אריה נאור, עוד הרבה לפני שנאור יכול היה להסכים לעמוד איתו בקשרי עבודה.

מדי פעם היה סופר מזמין את אריה נאור לארוחות-צהריים ש-לפניהן, או אחריהן, היתה לו פגישת עסקית חשובה, שאלה היה מתלווה אליו נאור, בשבוע שעבר סעדו השניים ארוחת-צהריים, אך קודם לכן נלווה נאור לפגישה עם קים של סופר. הפגישה נערכה עם משה דש, בעל כמה בתי-קולנוע בירושלים, במשרדו של דש ב-קולנוע אדיסון בעיר.

ההסתדרות והאגודה

גם „אולפני הסרטה הרצליה” של יצחק „איציק” קול יתחרו על הויכיון. הם יזכו בגיבוי חזק של אברהם „בומה” שביט. שביט יהיה שותפו של איציק קול בהגשת המיכרה, ללא קשר לעיסוקיו הציבוריים כנשיא התאחדות התעשיינים או כיושב-ראש מועצת המנהלים של אל-על.

לאחרונה נערכו דיונים בצמרת הוועדה-הפועל של ההסתדרות לגבי הצטרפות אל המירוץ. יתכן וההסתדרות תפתע, כאשר יפתח המיכרה, ותגיש הצעה מפורטת. אך קשה להניח שהממשלה תסכים לתת כלי כזה בידי ההסתדרות.

גורמים נוספים, קטנים יותר, משתעשעים ברעיון לגשת למיכר. רון אלה נמצאת חברת סרטי רון, ועובדים שונים של הטלוויזיה הכללית, הטוענים שהם יכולים להשיג לשם כך מימון מחוץ-לארץ.

יש הטוענים שגם ראש סיעת אגודת-ישראל בכנסת, הרב אברהם שפירא, מעוניין בקבלת הויכיון. אגודת-ישראל מתנגדת לטלוויזיה בכלל, ולכן היא הודיעה בעת המשאומתן הקואליציוני שאין היא נוקטת עמדה בעניין. מאחר וכבר קיימת טלוויזיה בישראל, אך שפירא, אם יגש למיכר, יעשה זאת כאיש פרטי ומטעמים מיסחריים בלבד.